

Hèrcules: no tan fort

Un deute de 700 milions, 90 dels quals cal abonar a l'ex-patrici i ex-president Rico Pérez, del qual prengué el nom l'estadi del club. I una voluntat encara dubtosa per deixar de fer l'ascensor. És l'altre crac del futbol valencià: l'Hèrcules, C. F.

Joan Ballester

Aquesta temporada l'equip alacantí de l'Hèrcules té quasi totes les cartes de la baralla per continuar en allò que ha estat la seua línia habitual. L'ascensor no para, de dalt a baix i de baix a dalt, més cap a baix que cap a dalt, arribant, fins i tot, a voltes, al soterrani de la tercera divisió, tres exactament.

Per tot això, el que pot ocórrer enguany no deixaria de ser un capítol més dins de la mediocre trajectòria de l'equip, si no fos per un fet que agreuja la situació, el deute de 700 milions de pessetes que arrossega el club, deute que fa dos anys arribava als 900 milions i que, gràcies a la política d'austeritat de l'actual directiva, s'ha re-

baixat en les dues últimes temporades en 200 milions. És clar que, si es fa realitat el fet del descens, a la política d'austeritat caldrà afegir el qualificatiu d'espartana, si és que el club alacantí vol continuar sent una realitat.

El dèficit, com tots els dèficits, obeeix a unes polítiques de gestió econòmica nefastes. Però hi ha dues partides que mereixen un tractament especial. La més curiosa, o peculiar, per insòlita, consisteix en els 90 milions de pessetes que reclama l'ex-president del club, José Rico Pérez. Aquest espavilat constructor, a banda apadrinar el camp de l'Hèrcules amb el seu nom, i els respectius cognoms, va trobar en el club alacantí el lloc idoni per invertir part del seu capital. Deixant-se endur pel seu desmesurat amor als colors blanc i blau, i fent ga-

la d'un despreniment dels seus valors terrenals que faria cridar d'emoció el mateix sant Agustí, el senyor Rico Pérez aportà del seu patrimoni particular un bon grapat de diners a les buides arques del club, amb dues condicions, no cal dir-ho: els haurien de tornar, i és clar, amb interessos.

El resultat d'aquest tipus de política econòmica no trigà massa. L'assumpte era mantenir l'equip en primera al preu que fos, i aquest preu va resultar ser un dèficit de 900 milions de pessetes. En descobrir-se aquesta situació, fa dos anys, Rico Pérez va caure «malalt» i va demanar l'excedència temporal, que s'ha convertit en definitiva en el mes passat, quan l'assemblea de compromissaris va aprovar l'auditoria que fixa en 90 milions de pessetes el deute que té el club amb l'ex-president, el qual en demanava 120. Malgrat tot, però, n'ha quedat content.

Aquesta situació, que s'ha donat en altres clubs però sembla que mai en tal quantitat, no ha estat l'únic negoci de don José amb l'Hèrcules CF. L'hotel Castilla, propietat de l'ex-president, ha estat lloc habitual de concentracions de l'equip, sopars de directius, assemblees i celebració d'es-

La fira dels llibres

Iluna
 LLIBRERIA
 PAPERERIA
 CASETA A LA FIRAN'2
 Torre de Miramar 13 BENIMACLET
 Tel. 362 46 74 16020-VALENCIA

LLIBRERIA
L'auca
 CASETA A LA FIRAN'22-23
 Carrer de Ramon Llull, s/n.
 (altura Blasco Ibáñez, 87)
 371 12 97
 VALÈNCIA- 46021

MANANTIAL
 NOVETATS
 EN LLIBRES
 CASETA A LA FIRAN'16
 Tel. 332 24 02 Pau, 7. VALENCIA-3

LA MASCARA
 ff 34/30/11 Nuevo Centro
 Llibreria
 Equis
 Postals
 Laminas
 Cartells
 CASETA A LA FIRAN' 19-20

deveniments. ¿Debadés? L'hotel, situat a la platja de Sant Joan, al contrari que altres establiments veïns, no coneix la temporada baixa. Fins ara no ha tancat mai a l'hivern.

Malgrat tot, l'assemblea de compromissaris que va reconèixer l'auditoria proclamà Rico Pérez president honorari de l'entitat, amb aplaudiments fervorosos, com els del senyor Tarruella, també ex-president de l'entitat, que es va presentar per a procurador de les corts franquistes, quan era president de l'Hèrcules, amb la següent proclama com a únic programa polític: «Votadme y el Hèrcules ten-

modest, i a més, l'entitat arrossega un dèficit prou important. L'objectiu principal de la directiva és ara sanejar aquesta situació.

—De tota manera hi ha altres equips modests que porten una actuació més continuada a la primera divisió...

—Només hi ha quatre equips que mai no han baixat a segona. A més, el punt més important per a l'actual directiva és sanejar el club. Seria molt més bonic fer grans adquisicions, i després anar-se'n i el que vinga darre-re que arree.

—¿Està l'Hèrcules hipotecat eco-

—L'Hèrcules mai no s'ha distingit per fer un futbol reeixit. ¿Hi hauria resposta per part de l'afició si es fes al Rico Pérez un futbol com el que es veu a Gijón o Saragossa?

—Estem parlant de ciutats completament distintes. Al nord, els diumenges, tothom va al futbol. Ací, la gent se'n va a la platja, al camp. En el partit amb el Betis ens jugàvem la permanència. Doncs bé, no hi havia ningú. La gent se'n va anar de mona.

—¿Quines mesures s'han pres per reduir el dèficit?

—En primer lloc, la política d'adquisició de jugadors. Nosaltres estem portant una política de planter. És molt senzill gastar milions en jugadors i, quan arriba el 30 de juny anar-se'n. Nosaltres enguany, amb 280 milions, tenim el pressupost més baix de primera, i fins i tot hi ha equips de segona que ens superen. Actualment, de 21 jugadors de plantilla 12 són del planter.

—Tornant al dèficit. ¿Quins són els principals creditors de l'Hèrcules?

—D'una banda, el Banc Hipotecari, poc més de 300 milions (diu entre rialles el senyor Torregrossa, i, fent un acudit afirma que pràcticament aquest banc és el propietari del camp de l'Hèrcules), també alguns

organismes oficials, alguns directius que van fer aportacions i, així mateix, hem d'incloure la fitxa d'enguany dels jugadors.

—¿Quan es parla d'aportacions de directius, es fa referència als 90 milions del senyor Rico Pérez?

—No, es fa referència a més coses.

—Però l'assemblea de compromissaris reconeix el deute que reflecteix l'auditoria...

—No, no, l'assemblea va aprovar una auditoria, i punt. Això no suposa el reconeixement del deute.

Així són les coses de l'Hèrcules, amb un esquema típic d'equip ascensor, que la nova directiva potser intenta trencar. Amb una afició que mai no ha esperat molt del seu equip, l'historial del qual es redueix a disset temporades en primera divisió, en seixanta-quatre anys de trajectòria esportiva. Cal esperar que la baixada a segona divisió no durà els mateixos vicis de sempre i es trenque, de nou, l'intent. □

Hèrcules, C. F.: Un intent de canvi que no ha de trencar el descens a segona.

drá un nuevo campo» (encara es jugava al camp de la Vinya). Amb aquests dirigents s'explica bona part de la trajectòria de l'equip. Tanmateix, sembla que les coses comencen a canviar.

Torregrossa: austeritat, austeritat, austeritat

Amb la «malaltia» de Rico Pérez, es fa càrrec de l'equip José Torregrossa Ronda, amb un cert caràcter d'interinitat, fins el moment en què, reconeguda l'auditoria sobre el deute per part de la junta de compromissaris, i amb la «retirada definitiva» d'aquest, el senyor Torregrossa passa a ocupar «de fet» el càrrec de president, que ja ocupava abans «de facto». Hem parlat amb ell una bona estona:

—¿A què es deu que l'Hèrcules, llevat de l'espai de temps que va de 1973 a 1981, no tinga una línia de continuïtat en primera divisió?

—En primer lloc, som un equip

nòmicament pel reduït nombre de socis que té?

—Actualment, el nombre de socis es situa al voltant de 10.000, dels quals prop de 3.000 són xiquets. Hem de ser realistes, Alacant és una ciutat de 250.000 habitants. A més, cada poble de la província (Elx, Alcoi, Elda, Oriola) té el seu equip i la seua pròpia afició. No és el mateix cas de llocs com Guipúscoa o València, on gran part de la província s'identifica totalment amb l'equip de la capital. Fins i tot, part de la nostra província és valencianista. De tota manera, l'actuació de l'equip no està hipotecada per això, ja que nosaltres hem aconseguit superar-ho en les dues últimes temporades, però sí que ho està pel dèficit que s'arrossega.

—¿On hi ha l'origen del dèficit, en el famós mundial?

—El mundial és una causa més, però gran part ja venia d'abans. Si algú ha d'explicar-ne les causes que siga els qui hi havia abans de nosaltres.